

שדשד ת הגנה של

הרשב"י אומר בתקון ל': מי שלא לומד דקה זוהר ביום, הוא חייב על כל האמנות של עם ישראל, ואין על זה מחילה, עד שיתקן וילמד

הרשב"י אומר בתקון ס"ג: התנאי לעליית השמע ישראל והתפילות, רק אם לומדים זוה"ק, בכל יום, ובזכות הלומדים יתריבה השפע ויחיש הגאולה.

זוהר המגן

תיקוני זוהר תיקון ל' מ"ג מ"ח לכלל ישראל נגד פצצת אטום

כל ישראל עוֹטְפִים עֲצָמָם בְּלבוּשֵׁים שֶׁל הַגָּנָה אֱלוֹקִית שֶׁנִּקְרָאת הַזוהַר הַקְּדוּשׁ פִּצְצַת אֲטוֹם חוֹמֵר גִּשְׁמִי מִתְגַּמֵּד מוֹל כּוּחַ אֱלוֹקֵי שֶׁל הַזוהַר כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוּת וְעֵרְבוּת הַרְדִּית נִסִּים מֵעַל הַשֶּׁבַע קוֹרִים כְּדוֹגְמַת אֲבֵרָהּם שֶׁנִּכְנָס לִכְבֶּשֶׁן הָאֵשׁ וְלֹא נִשְׂרָף

אנו במלחמה של כפתורי אש!
אש הזוהר מול אש גשמית!

כנגד לחיצת כפתור להפעלת פצצת אטום!

חבר לוחץ בכפתור ושולח לכל אלפי חבריו דף היומי של הזוהר וכך אנו מקיפים את כל העולם ומגיעים לכל יהודי אף שערה של יהודי לא נופלת - כי לא ידח ממנו נידח

כל ישראל חברים

כל ישראל נשמה אחת, כל ישראל גוף אחד

עושים נחת גדולה בעליונים
כל העולמות בשמחה חיים גאולה
ומשיח תכף יורד ומבשר הגאולה

אישד ועושר
הצלחה
דיאות
זרע של קיימא

שמחה
פרנסה

באר הישועות

עם קריאת תיקוני זוהר:
תיקון ל' - ס"ג - מ"ח

הכווננו!!!
לביאת המשיח
ע"י קריאת
תיקון ל' - מ"ג - מ"ח

תיקונים הגדולים האלו:
מצווה לקרוא
לאנשים, נשים, וזקן
וכך נביא את הגאולה

כל המצטרף ומצדף אחרים למיליון קוראי פתח אליהו הנביא משיח
יצביע ידו עליו ויאמר בזכותך היגעתי! טל: 052-765-1911
פתח אליהו המבואר למוסדות בחיים טל: הרב אליהו נוינאד 0545612268

לקריאת כשבעים אלף ספרים וחברות וכו' מהאמנו"ר מהאלמין הכנסו לאתרים:
ISRAEL613.COM / HA-ZOHAR.INFO / HA-ZOHAR.COM / ALLZOHAR.COM / HA-ZOHAR.NET / www.dailyzohar.com

הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ של הזוהר העולמי: 052-5082463

"אֲשֶׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוּדָךְ"

כִּידוּעַ שֶׁגֵּרַסְתָּ וְלִמּוּד הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ אֵין פְּמוֹהוּ, שְׁמִבְטָל כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת, מַחְלוֹת, אֲסוּנוֹת, מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, וְכָל מַרְעִין בִּישׁוּן. עַל כֵּן נִקְרָא פְּלָנוּ בִּיחַד תִּקּוֹן ל' תִּקּוֹן מ"ג תִּקּוֹן מ"ה, שְׁמִקְרַב הַגְּאוּלָּה "וּבְדֵא וּפְקוֹן מַגְלוֹתָא בְּרַחֲמֵי".

תִּקּוּן זוֹהַר תִּקּוֹן ל'

הַנְּתִיב הַשְּׁנִי, וְרוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַפֶּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בְּרֵאשִׁית א ב), מַה זֶה וְרוּחַ? אֵלָּא בְּנֵדָא בְּזִמְנָא שֶׁהַשְּׂכִינָה יוֹרְדֶת לַגְּלוֹת, הַרוּחַ הַזֶּה נֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם שְׁמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה, מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת בֵּינֵיהֶם, וְהַרוּחַ הַזֶּה נַעֲשִׂית קוֹל, וְתֹאמַר קָד: אוֹתָם יִשְׁנִים שִׁישָׁה בְּחִירֵיהֶם, סְתוּמֵי הַעֵינֵיכֶם וְאַמְטוּי הַלֵּב, קוֹמוּ וְהִתְעוּרוּ אֶל הַשְּׂכִינָה, שִׁישׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְּׁפָל לְדַעַת אוֹתָהּ, וְהִיא בֵּינֵיכֶם. וְסוּד הַדְּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרָא, (ישעיה ב ו), כְּמוֹ קְרָא נָא הִישׁ עוֹנֵד וְאֵל מִי מִקְדוּשִׁים תִּפְנֶה, וְהִיא אוֹמְרַת מַה אֶקְרָא, כָּל הַבִּישׁוּר חֲצִיר, הַכֵּל הֵם בְּהִמּוֹת שְׂאוּכְלוֹת חֲצִיר, וְכָל חֶסְדוֹ כְּצִיץ הַשְּׂדֵה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעַצְמָם. וְאַפְלוּ כָּל אֱלוֹי שְׁמוֹשְׁתְּדִלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים - לְעַצְמָם עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכַּר כִּי בִשְׂר הַמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תהלים עח ט), לְעוֹלָם, וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל מוֹשִׁיָּה, אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוֹרְמִים שִׁיגְדוּ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוֹ הֵם שְׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יְבִישָׁה, וְלֹא רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּהַכְמַת הַקְּבִלָּה, וְגוֹרְמִים שְׁמִסְתַּלַּק מִעֵין הַחֻכְמָה, שֶׁהִיא י' מְמוּנָה, וְנִשְׁאַרְתָּ ב' יְבִישָׁה, אוֹי לָהֶם שְׁגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת וְחָרָב וּבִזָּה וְהַרְג וְאַבְדוּן בְּעוֹלָם, וְהַרוּחַ הַזֶּה שְׁמִסְתַּלַּקֶת הִיא רוּחַ הַמּוֹשִׁיָּה, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאָר, וְהִיא רוּחַ הַקָּדְשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֶצֶה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה, (ישעיה יא ב).

תִּקּוֹן אַרְבָּעִים וּשְׁלֹשָׁה

בְּרֵאשִׁית שָׁם אֶת"ר יב"ש, וְזוֹהוּ נִהַר יְחַרְב וְיִבְשׁ, (שם ח), בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יְבִישׁ וְהִיא יְבִישָׁה, עֲזוּחִים הַבְּנִים לְמַטָּה בְּיַחַד וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאֵין קוֹל וְאֵין עוֹנֶה. זֶהוּ שְׁכַתְּב (משל א ח) אֵין אִקְרָאֲנִי וְלֹא אֶעֱנֶה. וְכַד מִי שְׁגוֹרֵם שְׁמִסְתַּלַּק קְבִלָּה וְחֻכְמָה מוֹתוֹרָה שְׁבַעַל פִּה וּמוֹתוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרֵם שְׂלֵא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּהוֹן, וְאוֹמְרִים שְׂאֵין אֵלָּא פְּשִׁט בַּתּוֹרָה וּבַתְּלִמוּד, בְּנֵדָא כְּאֵלוֹ הוּא וְסִלַּק אֶת הַמַּעֲשֵׂן מֵאוֹתוֹ נִהַר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי לוֹ, מוֹב שְׂלֵא נִבְרָא בְּעוֹלָם, וְלֹא לְלַמַּד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פִּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר הָעוֹלָם לְתוֹזוּ וּבְהוֹ, וְגוֹרֵם עֵין בְּעוֹלָם וְאֶרֶב הַגְּלוֹת. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים"ם תִּדְּשָׂא הָאֶרֶץ דְּשָׂא וְכו', (בְּרֵאשִׁית א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבֵא, וְהִרִי קְרָא לוֹ יְבִישָׁה, מֵאִיפָּה תִּדְּשָׂא הָאֶרֶץ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כָּד לְמַד תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂאֵם אָדָם יַחַד בְּתִשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲשֵׂן שֶׁהִסְתַּלַּק, וּמַה שֶׁהִיָּתָה יְבִישָׁה קוֹרָא לָהּ אֶרֶץ, וְלִנְהַר שֶׁהִיָּה חָרָב וְיִבֵּשׁ קְרָא לוֹ מְקוּהַ הַמַּיִם וַיַּמִּים, זֶהוּ שְׁכַתְּב (שם י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים"ם לְיִבִישָׁה אֶרֶץ וְלִמְקוּהַ הַמַּיִם קְרָא יַמִּים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּקְרְאוֹת אֶרֶץ, מַה כְּתוּב בּו? וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים"ם תִּדְּשָׂא הָאֶרֶץ, לְהוֹצִיא זְרַעִים וּפְרוֹת שֶׁהֵן נִשְׁמוֹת, (דְּרַפְט ע"ס) כָּל אֶחָד לְמִנְהוּהוֹ, אֵלוֹ הַנְּשֻׁמוֹת שְׁנַגְזְרוּ מִכְּסָא כְּבוֹדוֹ, וְאֵלוֹ רוּחוֹת שְׁנַגְזְרוּ מִמְּלֵאכִים, וְאֵלוֹ הַנְּפִשׁוֹת שְׁנַגְזְרוּ מִהַאֲפֻסִּים, כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִנְהוּהוֹ אֶת כָּל אֶחָד בְּרֵאוּי.

עֵין פְּרִי - זֶה תְּלִמִּיד חֶכֶם, עֵשָׂה פְּרִי - זוּ בַת זִוְגוּ, לְכָל אֶחָד בְּרֵאוּי, (כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִנְהוּהוֹ). וְעוֹד, עֵין פְּרִי - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, עֵשָׂה פְּרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאֶרֶץ - זוּ הַשְּׂכִינָה, שְׁכַל הַזְּרַעִים נִכְלָלִים בָּהּ, וְכֵאֵן הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל פְּרִיָּה וְרִבְיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזַרְעִים, זֶהוּ שְׁכַתְּבָנָה לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁבְתָּה יְצָרָה, וּמִי שְׁמִתְבַטֵּל מִפְּרִיָּה וְרִבְיָה, כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר אֶת אוֹתָהּ אֶרֶץ יְבִישָׁה, וּמוֹנֵעַ מְמוּנָה בְּרַכּוֹת, כָּל אֶחָד לְפִי דְרַגְתּוֹ, מִי שְׁפוּגֵם לְמַטָּה פּוֹגֵם לְמַעְלָה אֶת הַמְּקוֹם שֶׁנַּגְזְרָה נִשְׁמָתוֹ.

תקון שמונה וארבעים

סגולה גדולה מרבנו האר"י זי"ע, לקרא בכל יום וזכר הקדוש של תקון מ"ח מספר תקוני הזוהר, שהוא אחד משבעים התקונים שכתב אור העולם הנפא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע בספרו. ואלו הן המעלות לכל אדם מישראל שיקרא תקון זה מדי יום ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלה:

יהוה מנולו ולא יתמוטט. יצליח בכל דרכיו. לא יבוא לידי חסרון כס ובענייתו. כל אויביו יפלו תחתיו. לא יראה מיתת בניו. זוכה ומתקן נפשו ורוחו ונשמתו. כחות הטומאה (אשר הם המקור לכל הרע ולכל הערות והבעיות) מתרחקים ממנו. יציל ממקרה לא טהור. מועיל מאד לתקן את עוון פגם הברית, ובפרט באותו היום. לא יחלה במחלת הנפילה. יזכה ליראת שמים. יזכה לאריכות ימים ושנים. יזכה לעולם הבא.

בראשית, שם תר"י, שם שב"ת, כמו כן ב' ראשי"ת בר"א שיי"ת, והן שתי שבתות, עליהם נאמר ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת וגומר. פעמים הזכיר כאן שבת, כנגד השכינה העליונה והתחתונה. לדרתם, מה זה לדרתם? אלא אשרי הוא מי שעושה אותם דירה בשבת בשני בתי הלב, ומפנה משם יצר הרע שהוא הלול שבת. ברית עולם, זה צדיק, ששניהם שורים עליו, אחד למלאת אותו ואחד להתמלא ממנו.

בני ישראל הם שתי כליות - נצח והוד, בני ישראל סבא - העמוד האמצעי, שלש שביעי שביעי שביעי אלו שלשת האבות, ענג שבת ונ"ה יוצא מעדן להשקות את הגן. ונהר, יש נהר ויש נהר, יש נהר שנקרא נהר פלגיו, ויש נהר שנקרא נחל קדומים, על העדן העליון נאמר עין לא ראתה אלהים וזלתה, הנהר הזה הוא ו', שיוצא מהעדן העליון שהוא א', ועובר בין האבא והאמא והולך חמש מאות שנה, ומגיע עד צדיק שביעי, ומשם מושקה את הגן, שהיא השכינה התחתונה.

אשרי הוא מי שישומר דירה לשבת, שהוא הלב, שלא מתקרב לשם עצב הטחול וכעס המרה שהיא אש הגיהנם, שעליה נאמר לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, וכך הוא ודאי, שכל מי שכוועם כאלו מדליק אש של הגיהנם. ארבעים מלאכות חסר אחת, הן כנגד ארבעים מלקיות חסר אחת בשבת, והם עשרה שלקה אדם, ועשרה לחנה, ועשרה לנחש, ותשעה לאדמה, ולכן אמרו בעלי המשנה אין לוקין בשבת, שאלו המלאכות הם נחשבות לישראל כנגד מלקיות.

יצאות השבת שמים, הן עקירה והנחה, שעושה אותם בבת אחת. מי שעוקר חפץ ממקומו ומניח אותו מחוץ למקומו ומרשאותו, כאלו עקר את עץ החיים, שהוא אות ברית, והניח אותו ברשות נכריה, מי שעושה את זה, גורם שעוקר נשמתו מרשאותה ומניחה ברשות אחרת, שהיא מרה וטחול, וזה גרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל וגלו לארץ נכריה, שהיא רשות הרבים, וכך הוא מי שמכניס אות ברית קדש שלו לרשות נכריה. שבתא"י הוא טחול חמ"ה, אשה רעה מרה, על שבתא"י נאמר והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבנים יש בו, והוא רעב וצמאון וקניה והקספד וחשכה וערפל, והיא גלות לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה שני בכל, והרי פרשיה, והוא דבור של חל שהוא אסור בשבת, וכשאנינה מוצאת מקום לשרות שם, היא בורחת, כמו השפחה של אברהם שנאמר בה מפני שרי גברתי אנכי בורחת.

על הטחול נאמר של נעליך מעל רגליך, נעל מטנף של טפה סרוחה, פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אומרת השכינה פשטתי את רגליי איכה אלבשנה, רחצתי את רגלי איכה אטנפם, ומשום זה צריך אדם בשבת לשנות בלבושים, בנר ובמאכלים, וצריך להיות מוסף מחל על הקדש, וכל המוסף, מוסיפים לו נפש יתרה בשבת.

נדפס לע"נ ר' אברהם ישעיהו בלום ז"ל בן יבדלח"ט שלמה וביילא שיחי, נפטר ערב ר"ה תשע"ב.
ולע"נ דניאל בן רימה, אדוארד בן סעידה ברטה בת ג'ורג'יה, זיה בת ג'ורג'יה. ת.נ.צ.ב.ה.
ולע"נ גולדה בת ר' יוסף ע"ה

